

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 678/2019
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића, Лидије Ђукић, Бранислава Босиљковића и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Ђилас, адвокат из ..., против тужене „ББ банке“, чији је пуномоћник у поступку по ревизији Ива Јакшић, адвокат из ..., ради неоснованог обogaћења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 969/18 од 31.07.2018. године, у седници одржаној 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 969/18 од 31.07.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 969/18 од 31.07.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 1028/17 од 17.05.2018. године, ставом првим изреке утврђено је да је ништава одредба члана 6. став 1. Уговора о динарском готовинском кредиту без девизне клаузуле број .., па је обавезана тужена да исплати тужиоцу 500,00 динара са законском затезном каматом почев од 21.03.2018. године до исплате, као и 421,18 динара на име обрачунате затезне камате до 20.03.2018. године. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев за исплату камате на износ од 421,18 динара почев од 20.03.2018. године, а ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 85.050,00 динара са законском каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 969/18 од 31.07.2018. године, одбијена је жалба тужене и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије, у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене.

Применом члана 404. став 1. наведеног Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, с обзиром да банка има право на накнаду трошкова обраде кредита, али је у конкретном случају тужбени захтев усвојен јер тужена није доказала који су то стварни трошкови и на шта се односе трошкови обраде кредита у висини од 1% од износа реализованог кредита, који су тужиоцу наплаћени. Тужена уз ревизију јесте доставила одлуку Вишег суда у Јагодини којом је другачије одлучено о истом тужбеном захтеву (остале приложене одлуке нису правноснажне пресуде), али како одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, то се не може говорити о различитом поступању судова у истој правној ствари. Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити за уједначавање судске праксе или ново тумачење права, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради уплате доприноса у овој правној ствари поднета је 20.06.2017. године, а вредност предмета спора је 500,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе не прелази динарску противвредност 3.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужене недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић